

Maandag 20 februari 2012
Basiliek van Sint-Paulus buiten de Muren
Homilie tijdens de Eucharistieviering

Broeders en zusters,

We beginnen onze diocesane bedevaart in de basiliek van Sint-Paulus, één van de oudste basilieken van Rome. Centraal in deze basiliek, onder het hoogaltaar, bevindt zich de sarcofaag met de relikwieën van Sint-Paulus. Volgens de overlevering werd Paulus na zijn marteldood hier begraven: in een drassig stuk grond tegen de Tiber. Omdat de Tiber vaak buiten zijn oevers trad, heeft men rond de sarcofaag van Paulus dikke muren gemetseld. Je kan ze nog zien. In opdracht van keizer Constantijn werd boven het graf van Paulus een eerste basiliek gebouwd, zoals toen ook een basiliek gebouwd werd boven het graf van Petrus.

Inderdaad: de christelijke gemeenschap van Rome is van meet af aan verbonden geweest met twee namen en twee gezichten: die van Petrus en van Paulus. Beiden hebben hier getuigenis afgelegd van hun geloof, beiden zijn hier de marteldood gestorven. Je ziet ze in Rome meestal samen afgebeeld, broederlijk bij elkaar: Petrus met de sleutels en Paulus met het zwaard. Zo staan ze afgebeeld bovenaan de triomfboog en de apsis van deze basiliek. Zo staan ze meer dan levensgroot op het Sint-Pietersplein. Zo staan ze op het loden zegel waarmee een pauselijke bul tot op vandaag wordt bekrachtigd. Petrus en Paulus: we zullen ze de komende dagen, langs de weg van onze bedevaart, nog vaak samen ontmoeten. Ze horen bij elkaar, sinds de eerste dagen van de kerkgemeenschap.

Het leven van Paulus was helemaal gedragen en bezielde door de woorden van Jezus, die we juist hoorden uit het Evangelie van Marcus: “Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping”. Het is de zendingsopdracht waarmee de Verrezen Heer zijn leerlingen uitstuurt, vooraleer Hij zelf naar zijn Vader terugkeert. Jezus geeft zijn zending aan zijn leerlingen door. Zoals Hij zelf door de Vader gezonden is, zo zendt Hij zijn leerlingen. Zij moeten zijn boodschap verder uitdragen: de boodschap van het Evangelie. Ze moeten geen andere woorden bedenken en geen andere voorbeeld verzinnen, dan wat Jezus hun geleerd heeft. En op de zending die ze krijgen staat geen grenzen. Ze is wereldwijd: “verkondigt het Evangelie aan heel de schepping”. Zo breed als de schepping is, zo ver reikt hun opdracht.

Paulus was er niet bij toen Jezus deze woorden sprak. Hij is pas later bij de groep van de apostelen gekomen, na zijn bekering. Maar zodra hij de Verrezen Heer had leren kennen, was hij niet meer in toom te houden. Hij vertrok en verkondigde de blijde boodschap te pas en te onpas, bij voorspoed en tegenspoed, over land en over zee. Grenzen tussen volken en culturen konden hem niet tegenhouden. Jezus was niet enkel voor de Joden gestorven en verrezen, maar voor alle mensen, zonder beperking. Dat was zijn diepste overtuiging en zijn diepste drijfveer. Daarvan wilde hij ook in Rome getuigenis afleggen. Hier kwamen alle wegen sa-

men. Hier waren mensen van oost en west aanwezig. In deze smeltkroes van volken en culturen wilde hij van zijn geloof getuigen en zich verdedigen tegen valse beschuldigingen. Paulus zette de kleine kerkgemeenschap van het begin op de wereldkaart van toen. Moedig en vrij. Daarvoor kunnen we hem alleen dankbaar zijn.

Door mensen als Paulus is het Evangelie ooit tot bij ons gekomen, in het midden en het noorden van Europa. Missionarissen hebben eerst kleine, later grotere gemeenschappen van christenen gevormd. Zij gaven het Evangelie door, van generatie op generatie. Wij zouden vandaag geen christen zijn en het bisdom Antwerpen zou geen jubileum vieren, indien christenen van vorige generaties ons het geloof niet hadden doorgegeven. Op de eerste dag van onze bedevaart willen we dank zeggen aan God voor allen die in ons bisdom met hart en ziel christen zijn geweest en getuigenis hebben afgelegd van het Evangelie: onze ouders en grootouders, priesters, diakens, religieuzen, catechisten, godsdienstleerkrachten en pastoraal werkenden. Als christenen staan wij in de lange ketting van de tijd. Voor alle schakels van de ketting zijn we dankbaar.

In deze bedevaart zullen we ook bidden voor de toekomst van ons bisdom. Paulus had het niet gemakkelijk om te getuigen van Jezus en het Evangelie. Zijn missietochten waren geen plezierreizen. Hij kende vaak tegenslag en onbegrip, verdriet en zwakte. Een paar keer moest hij gered worden uit de handen van zijn vijanden. Ook vandaag is het niet eenvoudig om getuigenis af te leggen van het Evangelie. Soms lijkt het alsof de ketting van de verkondiging gebroken is en dat er geen nieuwe schakels bijkomen. Hoewel. Ondanks tegenwind zetten velen zich ook bij ons in om het Evangelie door te geven aan kinderen en jongeren. Dat het vuur van Paulus onder ons mag blijven branden: daarvoor bidden we in deze eucharistie. Dat wij voor ons geloof zouden uitkomen en de naam van Jezus in de mond durven nemen, zonder schaamte en zonder pretentie. Een paar nieuwe getuigen als Paulus: dat zou ons bisdom best kunnen gebruiken!

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen